

Steenstrup: I Anledning af en Yttring, der kom fra den høitærede Justitsminister, vil jeg blot tillade mig at rette et Spørgsmaal til ham. Den høitærede Minister yttrede, at det i en ikke fjern Fremtid vilde være nødvendigt at forøge disse Kontorudgifter, hvad jeg ikke skal benegte; men der er jo et Spørgsmaal, som staar paa Dagsordenen, nemlig Rettsreformen, og derfor vil jeg tillade mig at spørge den høitærede Minister, om han, som jeg antager er den væsentlige Sjæl i denne Reform, ikke kan give, ikke just et bestemt Udsagn om — det kan jeg ikke forlange af noget Menneske —, men dog nogle Antydninger af, til hvilken Tid man kan vente, ikke at faae denne Reform gennemført, men Forslag derom fremlagte? Det forekommer mig, at dette staar i Berøring med denne Sag; thi skulde Kontorudgifterne efter det nuværende System forandres, og lige bagefter, et Par Aar efter, hele Rettsvæsenet omordnes, forekommer det mig, at det allerede nu staar klart, at det One maa sættes i Forbindelse med det Andet. Naar ikke Rettsreformen skal skydes ud i en ubestemmelig Fremtid, maa man haabe, at der saantidigt med den maa blive en hel Omordning af disse forskjellige Kontorholdsforhold. Jeg skal altsaa blot tillade mig at udbede mig, at den høitærede Justitsminister, hvis han er istand dertil, vil give mig en Antydning af, om man ikke i de nærmeste Aar kan vente Forslag i denne Retning.

Justitsministeren (Melleman): Jeg kan ikke angive noget bestemt Tidspunkt i saa Henseende, men jeg har ikke tænkt mig, at det skulde vare saa længe, at man skulde behøve at spørge om, hvorvidt der ikke i de nærmeste Aar er Udset til at faae Forslaget frem. Jeg har tænkt mig, at det i alle Tilfælde ikke skulde vare saa længe, inden i alt Fald Forslagene vilde blive offentliggjorte og altsaa ogsaa ombudte til Rigsdagens Medlemmer. I en Sag af den store Udtrækning, som denne vil faae, har jeg nemlig antaget, at det vil være hensigtsmæssigt, at den nedsatte Kommissions Forslag først offentliggøres, og saaledes gøres tilgængelig for Almenheden; thi et saadant Arbejde vil blive af et overordentlig stort Omfang, saaledes at Almenheden vil have Trang til en rummelig Tid blot til at sætte sig ind deri. Naar jeg saaledes vil se mig istand til at offentliggjøre Forslaget kan jeg dog, som sagt, ikke udtale med Bestemthed, men jeg har tænkt mig, at jeg, dersom jeg ellers kan faae nogenlunde Fred og Ro dertil, om et Aarstid eller saa vil kunne komme dertil.

Schjørring: Jeg skal tillade mig at udtale min fulde Tilslutning til, hvad der af den høitærede Justitsminister idag er udtalt om Nødvendigheden af, at man i en nær Fremtid skriver til at forhøje de Beløb, som nu beregnes til Kon-

torpersonale hos Rettsbetjentene. Jeg skal gjerne erkjende, at man endnu kan faae Pladserne som Fuldmægtige og navnlig som første Fuldmægtige besatte for det ringe Vederlag af 800 Kr., der beregnes til saadanne Personer, men rigtignok kun ved at give dem Anvisning paa Ekstrafortjeneste, hvorved de forhindres i at anvende saa megen Tid paa de egentlige Kontorforretninger, som de ellers vilde kunne. Dernæst tør jeg isølge egne og mange andre Embedsmænds Erfaringer erklære, at det nu næsten er umuligt at faae de ringere Pladser 3: Skriverpladserne besatte for det ringe Beløb af 400 Kr., som hverken slaar til for et Menneske til at lene eller at dø af. Der har hidtil ogsaa været lidt Ekstrafortjeneste for saadanne Personer, men det er nu fundet ind til Intet, navnlig efter den nye Lov om Skiftegebyrer, vi have vedtaget, hvorefter Vidnegebyrene ere fundne ind til en ren Bagatel. Jeg tror derfor, at det, dersom disse Embedsmænd ikke skulde nødes til af deres stærkt beslaarne Lønninger at udrede Lønning til deres Personale, vil være nødvendigt at forhøje navnlig de Beløb, som beregnes til det lavere Personale paa Kontoret. — Hvad Spørgsmaalet om Portoudgifterne angaar, skal jeg erkjende, at naar disse Udgifter skulle granskes og undersøges af Udvalget ligesom alle andre Udgifter, ere de Medsættelser, som her bringes i Forslag, vel motiverede og moderate, og jeg har ikke nogen Betænkelse ved at følge Udvalget i saa Henseende; men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at det i alle Henseender, og navnlig for Embedsaførelsens Skyld, vilde være heldigt, om man, hvad den høitærede Minister ogsaa antydede, forlod den mindre heldige Vej, man er slaaet ind paa, hvorefter Portoudgifter behandles som andre Kontorudgifter, og vendte tilbage til, hvad der oprindeligt har gjældet, forinden Postloven udkom, nemlig at Portoudgiften blev udbetalt efter behørigt attesteret og dokumenteret Regning. Det er et Spørgsmaal, som jeg dog ikke for Dieblisset anser det for rigtigt at komme nærmere ind paa.

Ordføreren (S. A. Hansen): Det tør maaske være mig tilladt at gjøre en lille Bemærkning angaaende dette Spørgsmaal. Det kan vel være, at det bliver nødvendigt at gaa den Vej, det erede Medlem antydede, men jeg antager, at det da vilde være ønskeligt, ogsaa for vedkommende Embedsmænd, at der blev indrettet særlige Frimærker for Embedsbreve, idet der da gennem Postbestyrelsen kunde føres en vis Kontrol. Det er faldet mig paa Sinde, netop ved at se de mærkverdige Forskjelligheder i Portobeløbene, at det vist for Alle vilde være ønskeligt, om der kom en Kontrol, og det forekommer mig, at det, som sagt, kunde ske gennem særligt indrettede Frimærker.

Schjørring: Maa jeg oplyse den erede Ordfører om, at det allerede nu, navnlig hva-